

Sygn. akt IV U 1119/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. M. do emerytury od 01 lipca 2014 r.

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. M. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1119/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że ubezpieczony nie przedłożył żadnego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. M., wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że od 1 stycznia 1979r. początkowo w Wojewódzkim Urzędzie Telekomunikacyjnym w S., następnie w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w S., a od 1992r. w (...) S.A. (obecnie (...) S.A.) do końca zatrudnienia we wskazanych przedsiębiorstwach, czyli do 2009r., był zatrudniony jako monter linii kablowych. Do jego zadań należał montaż, konserwacja i remont linii kablowych oraz telefonicznych linii napowietrznych, o których mowa w

Wykazie A, Dział VIII pozycja 20 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. M., urodzony w dniu (...), w dniu 30 lipca 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.1-3 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż pracy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym w wymiarze 25 lat. Nadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie uwzględnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 10 września 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 10 września 2014r. k.34 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. z siedzibą w W. (...) w R. w okresie od 1 października 1979r. do 8 grudnia 2002r. w pełnym wymiarze czasu pracy. (świadcstwo pracy z 5 stycznia 2012r. k.18 akt emerytalnych).

Ubezpieczony został zatrudniony w Wojewódzkim Urzędzie (...) w S. na stanowisku „niewykwalifikowany robotnik do ciężkich prac fizycznych” na podstawie umowy o pracę spisanej w dniu 2 października 1979r. na okres próbny od 1 października 1979r. do 14 października 1979r. (umowa o pracę k. 13 akt osobowych). Następnie na podstawie umowy z dnia 15 października 1979r. ubezpieczony został zatrudniony na tym samym stanowisku na dalszy okres od 15 października 1979r. do 31 grudnia 1979r. (umowa o pracę k.14 akt osobowych). W dniu 29 grudnia 1979r. ubezpieczony i jego pracodawca podpisali kolejną umowę o pracę na okres od 1 stycznia 1980r. do 30 września 1980r. (umowa o pracę k.15 akt osobowych), przy czym od 1 stycznia 1980r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko telemontera (k.17 akt osobowych). W dniu 1 lipca 1980r. strony stosunku pracy podpisały kolejną – czwartą umowę o pracę, na mocy której od 1 lipca 1980r. ubezpieczony zatrudniony został na czas nieokreślony na wcześniej powierzonym stanowisku telemontera (umowa o pracę k.20 akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do 31 grudnia 1987r. Od 1 stycznia 1988r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko starszego telemontera (pismo k.47 akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do 30 czerwca 1999r. Od 1 lipca 1999r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko instruktora (pismo z 2 lipca 1999r. k.100 akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia ,tj. do 8 grudnia 2002r.

Praca ubezpieczonego na stanowisku telemontera, a następnie starszego telemontera polegała na budowie, montażu i konserwacji linii telefonicznych kablowych i napowietrznych. W zakresie linii napowietrznych była to praca począwszy od stawiania słupów telefonicznych poprzez montaż poprzeczek i podwieszenie linii. Do obowiązków ubezpieczonego należało również podłączanie wybudowanej linii do sieci oraz poszczególnych odbiorców do sieci. Praca ubezpieczonego była pracą w terenie, wykonywaną całorocznie, niezależnie od warunków atmosferycznych. Ubezpieczony wykonywał ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do początku lat 90-tych wszystkie prace były wykonywane ręcznie, przy użyciu drabin. Dźwigi pojawiły się w latach 90-tych (zeznania świadków: T. S. k.14-14v – nagranie od minuty 17 do 28 i Z. A. k.14v – nagranie od minuty 28 do 34 oraz zeznania ubezpieczonego k.15 – nagranie od 35 do 38 i k.13v – nagranie od 2 do 13).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.25 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż pracę tego rodzaju wykonywał na rzecz Wojewódzkiego Urzędu (...) w S. – późniejsze Przedsiębiorstwo Państwowe (...), a jeszcze później (...) S.A. (obecnie (...) S.A.), gdzie pracował jako telemonter i starszy telemonter linii kablowych i napowietrznych.

Przeprowadzone w sprawie dowody w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz zeznań świadków, w tym przełożonego ubezpieczonego - T. S., a także zeznań samego ubezpieczonego dały podstawę do ustalenia, że począwszy od 1 stycznia 1980r. tj. od powierzenia ubezpieczonemu stanowiska telemontera poprzez pracę na stanowisku starszego telemontera (od 1 stycznia 1988r.) aż do 31 grudnia 1998r., a zatem przez 18 lat ubezpieczony wykonywał pracę polegającą na montażu i konserwacji linii telefonicznych napowietrznych i kablowych. Praca tego rodzaju odpowiada pracy, o której mowa w wykazie A dział VIII poz. 20 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. M. przysługuje prawo do emerytury od 1 lipca 2014r. tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o świadczenie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98§1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2013r., poz. 490).